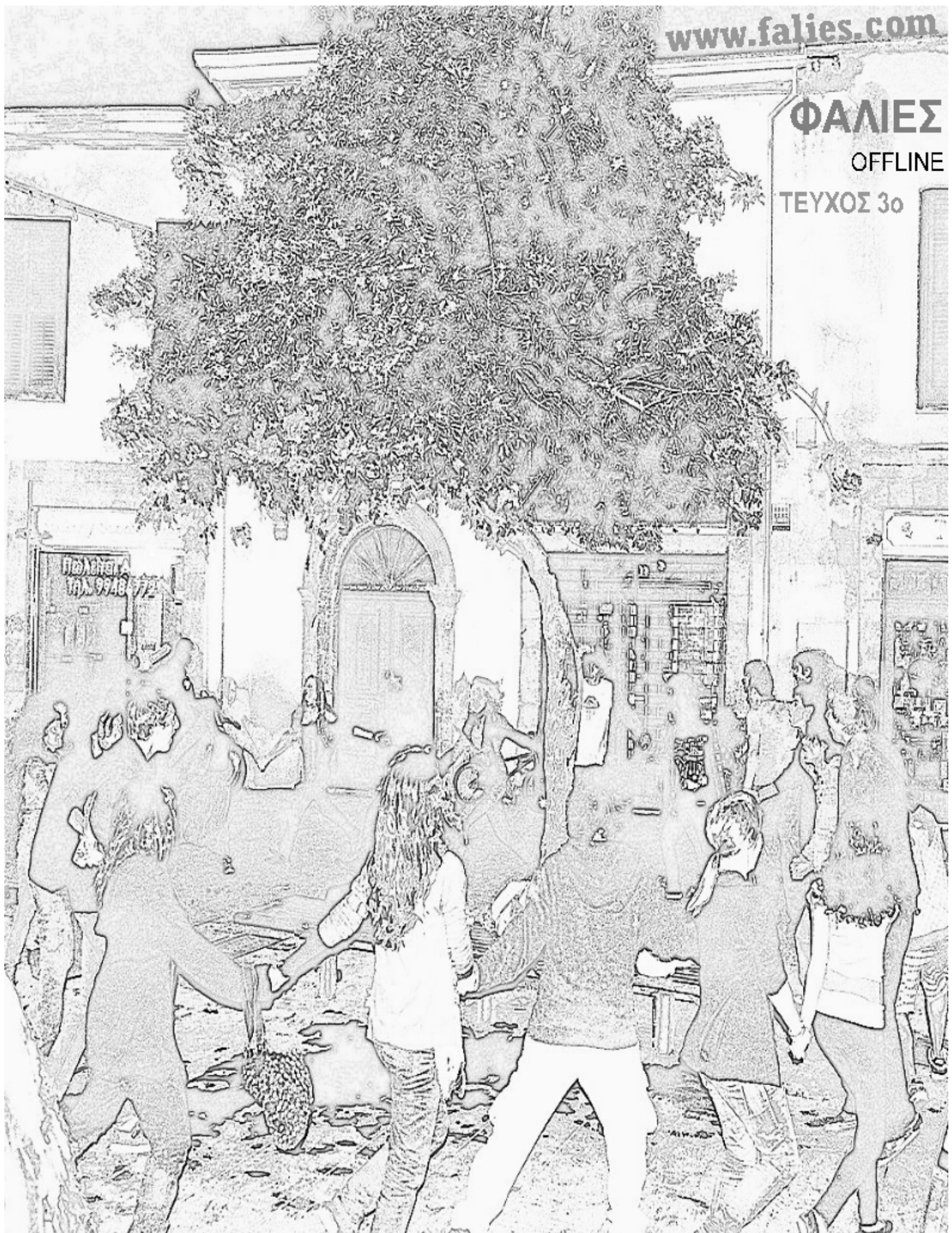

www.falies.com

ΦΑΛΙΕΣ

OFFLINE

ΤΕΥΧΟΣ 30

Γύρω Γύρω Όλοι

Η κοινωνία της ανισότητας αναπαράγει τον εαυτό της αλλάζοντας εύκολα και συχνά προσωπεία παραμένοντας όμως στην πραγματικότητα η ίδια .

Δεν έχει περάσει πολύς καιρός λοιπόν από την συζήτηση που έγινε για την υπό ανακατασκευή Πλατεία (;) Ελευθερίας . Ακούσαμε τότε πολλά και διάφορα κυρίως για το αν , η προτεινόμενη ανάπλαση, ταιριάζει με την συνορεύουσα μεσαιωνική πόλη . Πολύ λιγότερο βέβαια συζητήθηκε το αν και κατά πόσο η εν λόγω “πλατεία” θα εξυπηρετούσε και τον ουσιαστικό λόγο ύπαρξής της ως δημόσιος χώρος: τη συνεύρεση και επικοινωνία των ανθρώπων. Μια τέτοια πιθανότητα χρήσης φάνταζε απόμακρη, ακόμα και απευκταία, στα μυαλά των αρμοδίων και των ειδικών.

Ζούμε βλέπετε στην εποχή όπου η μόνη αποδεκτή χρήση του δημόσιου χώρου τείνει να είναι αυτή του περάσματος στον επόμενο τόπο εργασίας ή κατανάλωσης. Κάθε άλλη δραστηριότητα θεωρείται παράξενη και ύποπτη εκτός βέβαια αν εξυπηρετεί την αγορά.

Με φόντο λοιπόν την οικονομική κρίση και με την επίσημη ανεργία να ξεπερνά το 6% θεωρήθηκε καλό οι μηχανισμοί καταστολής να τρίξουν λίγο τα δόντια στους πιο αδύναμους αλλά ταυτόχρονα απρόβλεπτους κρίκους της αλυσίδας .

Ένα πογκρόμ στην παλιά πόλη εναντίων των μεταναστών οι οποίοι στοχοποιούνται ως αίτιοι για την ανεργία και μια απρόκλητη επίθεση εναντίον ομάδας νέων που διασκεδάζε σε αυτο-οργανωμένο street party στην πλατεία Φανερωμένης διότι δεν προτίμησαν τα διπλανά κλαμπ για την διασκέδαση τους (με πολλές συλλήψεις και στις δύο περιπτώσεις) ήταν ένα μήνυμα με πολλούς αποδέκτες .

Τα ΜΜΕ με ελάχιστες εξαιρέσεις έπαιξαν το παιχνίδι της αστυνομίας παρουσιάζοντας τα γεγονότα ως ζητήματα παραβατικότητας . Ευτυχώς η επίσημη εκδοχή δεν έμεινε αναπάντητη αυτή την φορά. Πολλοί άνθρωποι και ομάδες κινητοποιήθηκαν δίνοντας και μια άλλη διάσταση στα πράγματα, ένα άλλο νόημα στις λέξεις και στις πράξεις.

Έξω και μακριά (;) από την παλιά πόλη, τα ΜΜΕ δεν έδειξαν βέβαια το ίδιο ζήλο για την απεργία στο café la mode η οποία, αν και αρκετά δυναμική και με διάρκεια, δεν αξιώθηκε να πάρει μια θέση της προκοπής στα σπουδαία δελτία ειδήσεων των τηλεοπτικών καναλιών .

Για μας τα τρία αυτά φαινομενικά άσχετα συμβάντα δίνουν το στίγμα της εποχής .

Από την μία τόσο το κράτος όσο και οι εργοδότες στέλλουν το μήνυμα ότι μπήκαμε σε μια εποχή μηδενικής ανοχής . Κάθε παρουσία στο δημόσιο γίνεσθαι η οποία προβάλλει εξωκαπιταλιστικές λύσεις αλλά ακόμα και διεκδικήσεις στα πλαίσια του υφιστάμενου συστήματος αντιμετωπίζονται με σκληρότητα .

Από την άλλη, όλο και περισσότερος κόσμος κάνει στάση στο καθημερινό ταξίδι του προς το ασήμαντο και επανανοηματοδοτεί το κόσμο του. Είμαστε όλοι εμείς που όλο και συχνότερα συναντιόμαστε σε κινητοποιήσεις, σε αυτοοργανωμένες γιορτές, σε στέκια αυτοσχέδια, σε συνελεύσεις, σε απεργίες, στο διαδίκτυο . Είμαστε όλοι εμείς που θα βρουν απέναντι.

Σε αυτή την off line έκδοση θα βρείτε κείμενα και φωτογραφίες από τις κινητοποιήσεις ενάντια στην αστυνομική επίθεση στους μετανάστες και τους νέους της πλατείας Φανερωμένης καθώς και μια παρουσίαση της απεργίας στο café la mode. Ελπίζουμε αυτή η καταγραφή να συμβάλει με τον τρόπο της στην ενημέρωση όσο και στο διάλογο για την αυριανή μας παρουσία σε όλα τα πεδία που, όσο κι αν φαίνονται μακρινά και άσχετα, για μας αποκτούν το πραγματικό τους νόημα μόνο ως ένα ‘γύρω γύρω γαϊτανάκι’.

Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΖΕΙ

1. Διεκδικούμε μια από τις λίγες πλατείες που έχει η πόλη μας. Για να δημιουργήσουμε το δικό μας στέκι έξω από τα κέρδη τους, για να κτίσουμε σχέσεις μεταξύ μας. Σχέσεις που βασίζονται στον άνθρωπο και όχι στο χρήμα.
2. Διεκδικούμε τη διασκέδαση μας. Την ελεύθερη διασκέδαση μας, έξω από μπαρ και κλαμπ που κάποιος πρέπει να ξοδέψει μέχρι και 50 ευρώ τη νύκτα για την είσοδο και τα ποτά. Έξω από τα μαγαζιά αυτά, όπου η κοινωνικοποίηση είναι μηδαμινή και ψεύτικη. Όπου σχεδόν τα πάντα είναι προκαθορισμένα και κάποιος πρέπει να είναι «ευπρεπής», «καλοντυμένος», «ευγενής» κτλ.
3. Διεκδικούμε αυτόν το δημόσιο χώρο για να εκφράσουμε τον αυθορμητισμό μας που έχει καταπιεστεί μέσα στα μαγαζιά. Θέλουμε να χορέψουμε, να τραγουδήσουμε, να ποδηλατήσουμε, να τρέξουμε, να πιούμε, να ζωγραφίσουμε, να σκαρφαλώσουμε. Να αφήσουμε τη ζωή να μας οδηγήσει εκεί που αυτή θέλει, έξω από κοινωνικά ταμπού και προκαταλήψεις.
4. Διεκδικούμε τους τοίχους για να εκφραστούμε. Για να πούμε όλα αυτά που δεν λέγονται και να ζωγραφίσουμε όλα αυτά που δεν ζωγραφίζονται. Επειδή η ποίηση βρίσκεται στους δρόμους.
5. Διεκδικούμε τον σεβασμό προς το χώρο. Για να καθαρίζουμε μόνοι μας τα σκουπίδια που αφήνουμε πίσω μας και να μην περιμένουμε από άλλους να το κάνουν για εμάς. Σεβασμός προς το χώρο σημαίνει σεβασμός προς τον ίδιο μας τον εαυτό.
6. Διεκδικούμε πίσω το χρόνο που μας έχει κλέψει η ρουτίνα. Σχολείο - φροντιστήριο -σπίτι, σπίτι—δουλειά -σπίτι. Καθημερινά μας ρουφούν την ενέργεια μας ενώ εμείς παραμένουμε παθητικοί θεατές καταφεύγοντας σε ψεύτικες απολαύσεις και ναρκωτικά όπως τηλεόραση, ιντερνέτ, στοιχήματα, γήπεδο, αλκοόλ και άλλες ουσίες παράνομες ή μη.
7. Διεκδικούμε το τώρα και το σήμερα. Ούτε το αύριο ούτε το χτες.

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΑΝΑΠΝΕΟΥΝ
ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ

Κάποιοι/ες από Μανώλη

Κείμενο το οποίο κυκλοφόρησε για πρώτη φορά στις 19/9/09 δηλαδή 3 εβδομάδες πριν την επέμβαση της αστυνομίας και από τότε κυκλοφορεί σε όλα τα street parties

Η Δήμαρχος Λευκωσίας και το ‘αριστερό’ της όραμα

24/09/2009

Η αριστερή μας δήμαρχος ανήκει στην τάση εκείνη του ΑΚΕΛ η οποία εμφανίζεται πιο ανοιχτή από το επίσημο μονολιθικό της κόμμα. Κράτησε , ας πούμε , ανοιχτές τις πόρτες με τους “ναιέκους” στο δημοψήφισμα, σύχναζε σε εκδηλώσεις στο ΚΙΣΑ , αλλά και ως δήμαρχος έκανε δημοτικές συνελεύσεις γειτονιών , οργάνωσε δημοψήφισμα για το ΓΣΠ κλπ.

Το όραμα της , όμως , για την πόλη μας δεν φαίνεται τελικά να ξεφεύγει από αυτό της νεοφιλελεύθερης αντίληψης για την πόλη . Και αυτό γίνεται , όσο περνά ο καιρός , όλο και περισσότερο εμφανές: Έργα βιτρίνας (π.χ. Πλατεία Ελευθερίας) από τα οποία επωφελοούνται μόνο οι μεγαλοεργολάβοι , διαπλατύνσεις δρόμων σε βάρος του πρασίνου (Διαγόρου), διευκολύνσεις σε μεγαλοεπιχειρηματίες της βιομηχανίας διασκέδασης να επεκταθούν στην εντός των τειχών πόλη με μαγαζιά που , εκτός του ότι αλλοιώνουν τον χαρακτήρα της περιοχής (π.χ. περιοχή Παλιού δημαρχείου— φωτογρ.) , προκαλούν κυκλοφοριακό χάος και απίστευτη οχληρία.

Η επιμονή , επίσης , να κτισθεί το νέο δημαρχείο στην καρδιά της μεσαιωνικής πόλης , παρά το ότι είναι φανερό πως θα επιβαρύνει (και άλλο!) το κυκλοφοριακό , καθιστά την κυρία Μαύρου άξια συνεχιστή των απλωμένων προκατόχων της.

Και , ενώ η εντός των τειχών πόλη μετατρέπεται μέρα με την ημέρα σε μια πόλη κόλαση για τους κατοίκους της , η κυρία δήμαρχος αποφάσισε να τα βάλει με το πιο αδύναμο κομμάτι των κατοίκων της , τους μετανάστες. Θυμήθηκε, ξαφνικά , ότι οι μετανάστες δημιούργησαν γκέτο στην εντός των τειχών πόλη και ότι οι πολίτες (οι Κυπριαίοι) νιώθουν ανασφάλεια. Απαιτεί , λέει, περισσότερη

αστυνομική παρουσία. Απαιτεί , επίσης , να αυξηθούν οι επιχειρήσεις — σκούπα της αστυνομίας και να κτιστούν κρατητήρια για να χωράνε όλοι οι λαθρομετανάστες. Όλα τα πιο πάνω και σε αντιδιαστολή με το ότι δεν κατάφερε να λύσει προβλήματα καθημερινότητας των κατοίκων της πόλης , όπως η συλλογή σκουπιδιών (!) , μας κάνει να πιστεύουμε ότι η δήμαρχος προσπαθεί να μας ρίξει στάχτη στα μάτια. Τι έκανε λοιπόν την κυρία Μαύρου να αλλάξει ξαφνικά γνώμη για τους μετανάστες και την παρουσία τους στην πόλη σε σχέση με αυτά που η ίδια έλεγε πριν από λίγο καιρό;

Οι ανησυχίες μας δεν είναι αβάσιμες : Η κυρία Μαύρου παραδόθηκε οριστικά στα συμφέροντα τα οποία βλέπουν την εντός των τειχών πόλη ως χώρο προς εκμετάλλευση. Και για να μπορέσουν να πετύχουν μεγιστοποίηση των αυριανών κερδών τους θέλουν να

μετατρέψουν την εντός των τειχών πόλη σε μια τεράστια βιτρίνα των επενδύσεων τους. Αυτό δεν είναι δυνατόν να συμβεί, βέβαια, αν κατηφορίζοντας την Τρικούπη με το ακριβό φρεσκοπλυμένο αυτοκίνητο τους, οι υποψήφιοι πελάτες συναντούν τα μικρομάγαζα και τα καταστήματα των μεταναστών. Και το χειρότερο, δεν μπορούν να συναντούν τους ίδιους τους μετανάστες να σουλατσάρουν καταλαμβάνοντας υποψήφια πεζοδρόμια για παρκάρισμα(!) και χαλώντας, με την παρουσία τους, το λάιφ στάιλ της επιδιωκόμενης ανάπλασης.

Εμείς, που ζούμε εργαζόμαστε ή και συχνάζουμε στην παλιά πόλη, δεν χάρτουμε τις ψευτοσυνελεύσεις κατοίκων και τα άλλα φτηνά διαφημιστικά κόλπα της κυρίας δημάρχου. Πιστεύουμε ότι η πραγματική απειλή για την εντός των τειχών πόλη είναι ο κίνδυνος οριστικής μετατροπής της σε ένα open mall με κέντρα διασκέδασης, αλυσίδες καταστημάτων, ακριβά εστιατόρια, must εκκλησίες για γάμους και δήθεν πολιτιστικά κέντρα (τα οποία λειτουργούν περισσότερο ως κράχτες μιας ελίτ πελατείας παρά ως πολιτιστικά φυτώρια).

Η αλήθεια είναι ότι οι μετανάστες έδωσαν ξανά ζωή στην πόλη μας μετά από δεκαετίες εγκατάλειψης. Ζωντάνεψαν τα σχολεία και τις γειτονιές της.

Αναγκάζονται, είναι γεγονός, να ζουν σε δύσκολες συνθήκες, συχνά στριμωγμένοι πολλοί μαζί σε μικρά διαμερίσματα. Αυτό συμβαίνει, κυρίως, γιατί είναι θύματα οικονομικής εκμετάλλευσης. Είναι αυτός όμως λόγος να τεθούν υπό διωγμό; Ξεχάσαμε ότι πολλοί από μας ζήσαμε σπιακωμένοι στα διαμερίσματα των προσφυγικών συνοικισμών για πολλά χρόνια; Μήπως οι παππούδες μας στα χωριά, αλλά και στις πόλεις είχαν περισσότερα από δύο δωμάτια για να ζήσουν αυτοί και οι πολυπληθείς οικογένειές τους;

Και εν πάση περιπτώσει, αν είναι απαράδεκτο στην εποχή μας να ζεις σε τέτοιες συνθήκες, ποιες πολιτικές ανέπτυξε η αριστερή κυρία Μαύρου προς όφελος των χαμηλά αμειβομένων συμπολιτών μας ώστε να μπορέσουν να ζουν καλύτερα; Διότι η λογική “ζουν σε κακές συνθήκες άρα να φύγουν” δεν είναι λογική. Τουλάχιστον όχι αριστερή.

Η αστυνομοκρατία που επιχειρείται δεν θα κρύψει τα πραγματικά προβλήματα ούτε θα αμβλύνει τις αντιθέσεις που οξύνονται λόγω της κρίσης. Η υιοθέτηση μοντέλων κοινωνικού ελέγχου ανάλογων με αυτά που εφαρμόζονται και στις άλλες δυτικές πόλεις με συστήματα παρακολούθησης, καταστολής και κοινωνικού αποκλεισμού των ασθενέστερων, φανερώνουν τις πραγματικές προθέσεις των κρατούντων. Θα μας βρουν απέναντι.

Απαιτήση μας είναι ζήσουμε σε μια πόλη ανθρώπινη και όχι σε ένα ακριβό σούπερμαρκετ.

ΦΑΛΙΕΣ – Συντακτική Ομάδα

Κάλεσμα της ΚΙΣΑ:

Συνάντηση για την Κατάχρηση Εξουσίας από την Αστυνομία

29/09/2009

Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται **ελεύθεροι και ίσοι στην αξιοπρέπεια και στα δικαιώματα**

Άρθρο 1 Οικουμενικής Διακήρυξης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Από το 1948 η Οικουμενική Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διακήρυξε την ελευθερία όλων των ανθρώπων, την ισότητά τους στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα και την απαγόρευση της αυθαίρετης σύλληψης ή κράτησης οποιουδήποτε προσώπου. Στην Κύπρο του 2009 η Αστυνομία φαίνεται όχι μόνο να αγνοεί τις βασικές αρχές της Διακήρυξης αλλά και να τις αντιμάχεται.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα στον ημερήσιο τύπο, ο εκπρόσωπος τύπου της αστυνομίας ζήτησε χθες αφενός να τους υποδειχθεί με πιο τόπο οφείλουν να ασκούν τα καθήκοντά τους, αφήνοντας να νοηθεί ότι αυτό το κράτος δεν ξέρει τι θέλει και ότι για την αστυνομία είναι αδύνατο να ανταποκριθεί στο ρόλο της με σεβασμό προς τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ταυ

τόχρονα συνέχισε να επιμένει ότι η αστυνομία δεν χρειάζεται την άδεια «κανενός» για την επιβολή της τάξης, δίνοντας την εικόνα ότι η

αστυνομία αντιλαμβάνεται το εαυτό της ως κράτος εν κράτη.

Μόνο με επιχειρήσεις που πραγματοποιούνται τα ξημερώματα, με μαζικές συλλήψεις, με στήσιμο μπλόκων στην παλιά πόλη, με την παραβίαση κατοικιών και τη χρήση χειροπέδων, με τη σύλληψη και κράτηση εγκύων μεταναστριών φαίνεται ότι είναι δυνατό για την Κυπριακή Αστυνομία να εκτελέσει τα καθήκοντά της. Και όλα αυτά γιατί ήθελε να συλλάβει κάποια πρόσωπα για τα οποία είχε εντάλματα σύλληψης και τα οποία εν πάση περιπτώσει συνέλαβε προηγουμένως σε άλλη περιοχή, εκτός της παλιάς Λευκωσίας. Οι μετανάστες, οι περισσότεροι καθόλα νόμιμοι και λίγοι χωρίς χαρτιά, πετάχτηκαν

Βίντεο της πορείας που οργανώθηκε ενάντια στην σκούπα της Αστυνομίας, μπορείτε να δείτε εδώ:

http://www.youtube.com/watch?v=KyNFFiGFMO0&feature=player_embedde

τρομαγμένοι από τα κρεβάτια τους από την εισβολή της Αστυνομίας και την παραβίαση της πόρτας των σπιτιών τους. Η Αστυνομία δεν ήθελε να δει τις άδειες παραμονής τους αλλά ζήτησε τα διαβατήριά τους, τους έβαλε

χειροπέδες ενώ αυτοί ακόμα φορούσαν τις πυτζάμες τους, τους οδήγησαν στον Αστυνομικό σταθμό σε μια κλούβα γεμάτη μετανάστες, όλοι με χειροπέδες και χωρίς να μπορούν να κρατηθούν από οπουδήποτε όπως τα «ζώα» που πάνε για σφαγή. Αφού διαπίστωσαν του λόγου το αληθές, ότι δηλαδή ήταν νόμιμοι, τους άφησαν μετά από κάποιες ώρες να επιστρέψουν με τα πόδια περπατώντας κάποια χιλιόμετρα, φορώντας ακόμα τις πυτζάμες τους.

Αυτή είναι η ανθρωπιστική μεταχείριση της Αστυνομίας προς τους μετανάστες. Η δε 6 μηνών έγκυος μετανάστρια, της οποίας η απελευθέρωση, ως ανθρωπιστικό μέτρο, 'ανακοινώθηκε' πριν δύο ημέρες από την Αστυνομία, εξακολουθεί να κρατείται με σκοπό την απέλαση.

Η ΚΙΣΑ καλεί την πολιτεία στο σύνολό της και ιδιαίτερα τα πολιτικά κόμματα να εκφέρουν επιτέλους εκείνο τον πολιτικό λόγο ο οποίος καταδικάζει το ρατσισμό και την κατάχρηση εξουσίας από την Αστυνομία. Καλεί τα πολιτικά κόμματα, με τον πολιτικό τους λόγο αλλά και έμπρακτα με συγκεκριμένες πολιτικές, να προχωρήσουν σε ενεργότερη και αποφασιστικότερη συμμετοχή στην προσπάθεια δημιουργίας αντιρατσιστικής συνείδησης στην κοινωνία, καταδικάζοντας τις ενέργειες της Αστυνομίας, οι οποίες στη βάση ρατσιστικών και ξενοφοβικών κριτηρίων στρέφονται εναντίον μιας ιδιαίτερα ευάλωτης ομάδας των κατοίκων αυτής της χώρας παραβιάζοντας κατάφωρα τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η ΚΙΣΑ καλεί τέλος όλες τις κοινότητες μεταναστών και οργανωμένα σύνολα της κοινωνίας όπως και όλους τους ευαισθητοποιημένους πολίτες σε συνάντηση στα γραφεία της,

Αρσινόης 48, παλιά Λευκωσία, την Τετάρτη, 30/9/2009, στις 6 μ.μ., για συζήτηση και ανάληψη μέτρων αντίδρασης στις ενέργειες της Αστυνομίας.

Για τη Διεκδίκηση της Πλατείας Φανερωμένης

13/10/2009

Τούτο το κείμενο γράφεται με αφορμή την εφεισινή σύγκρουση μεταξύ της αστυνομίας τζιαι των νεαρών που οργανώνουν “πάρτυ δρόμου” στην Πλατεία της Φανερωμένης. Σκοπός του εν να αποτελέσει σημείο αναφοράς για ένα ευρύτερο πολιτικό προβληματισμό στα πλαίσια πάντα της κινηματικής δράσης, μετά τζιαι την μαζική συνέλευση εχτές. Που την μιαν έσει σκοπό την πληροφόρηση για την κατάσταση στη παλιά πόλη με επίκεντρο την Πλατεία Φανερωμένης τζιαι που την άλλη την ανάλυση των υφιστάμεων δυναμικών στα πλαίσια της στρατηγικής τζιαι της πολιτικής διεκδίκησης ελεύθερων δημόσιων χώρων.

Μετά τη διάλυση της κατάληψης “Το φανάρι του Διογένη” τον περασμένο Φεβράρη η Πλατεία Φανερωμένης εμετεξελίχτηκε σε κάποιου είδους υπαίθριο κοινωνικό κέντρο όπου συνάουνται διάφοροι νεαροί, κουβεντιάζουν, ακούν μουσική, πίνουν, χορεύουν, ερωτεύονται τζιαι διασκεδάζουν. Υπάρχει έντονος αντι-εξουσιαστικός αέρας στον χώρο που αναδεικνύεται τζιαι μέσα που τη σημειολογία των συνθημάτων, των αυτοκόλλητων

τζιαι των γκραφίτι στους τοίχους της περιοχής. Τους τελευταίους μήνες αυξήθηκε η κίνηση τες νύχτες στο “ανοιχτό στέκι” τζιαι εδιοργανωθήκαν μαζικά πάρτυ με την συμμετοχή 200 περίπου ατόμων. Οι πιο συνειδητοποιημένοι νεαροί αναπτύσσουν πολιτικό λόγο με τον οποίο εξηγούν:

“Διεκδικούμε μια από τις λίγες πλατείες που έχει η πόλη μας. Για να δημιουργήσουμε το δικό μας στέκι έξω από τα κέρδη τους, για να κτίσουμε σχέσεις μεταξύ μας. Σχέσεις που βασίζονται στον άνθρωπο και

όχι στο χρήμα. Διεκδικούμε τη διασκέδαση μας. Την ελεύθερη διασκέδαση μας έξω από μπαρ και κλαμπ που κάποιος πρέπει να ξοδέψει μέχρι και 50 ευρώ τη νύχτα για την είσοδο και τα ποτά. Έξω από τα μαγαζιά αυτά όπου η κοινωνικοποίηση είναι μηδαμινή και ψεύτικη. Όπου σχεδόν τα πάντα είναι προκαθορισμένα και κάποιος πρέπει να είναι “ευπρεπής”, “καλοντυμένος”, “ευγενής” κτλ”.

Φασιστικά στοιχεία εν τω μεταξύ εμφανίζονται επίσης στην περιοχή τζιαι προσπαθούν να περάσουν τα δικά τους μηνύματα με ρατσιστικά συνθήματα τους τοίχους τζιαι με επιθέσεις τζιαι ξυλοδαρμούς σε θαμώνες του χώρου. Παράλληλα με τους φασίστες, η αστυνομία αύξησε την παρουσία της στην περιοχή στα πλαίσια της υλοποίησης του ευρύτερου σχεδίου για την εκδίωξη όσων “χαλούν” την εικόνα της παλιάς πόλης τζιαι της απόπειρας “εξωρραϊσμού” της. Όσοι με την παρουσία τους ή τζιαι με την συμπεριφορά

τους εν κολλούν στη νόρμα, είτε τούτοι εν μελαμφοί στο χρώμα, είτε τούτοι έχουν διαφορετική εμφάνιση, είτε είτε εν αποδέχονται το κυρίαρχο μοντέλο ζωής τζιαι αντιτίθενται έμπρακτα στην “ανάπλαση του κεφαλαίου” συνιστούν απειλή.

Βέβαια όπως το εθέσαμε πριν 3 εφτομάες,

“Πιστεύουμε ότι η πραγματική απειλή για την εντός των τειχών πόλη είναι ο κίνδυνος οριστικής μετατροπής της σε ένα open mall με κέντρα διασκέδασης, αλυσίδες καταστημάτων, ακριβά εστιατόρια, must εκκλησίες για γάμους και δήθεν πολιτιστικά κέντρα (τα οποία λειτουργούν περισσότερο ως κράχτες μιας ελίτ πελατείας παρά ως πολιτιστικά φυτώρια).”

Το ζήτημα εν βαθύτατα ταξικό δαμέ παρότι έννεν επικεντρωμένο στον εργασιακό χώρο. Ταξικό όι με την οικονομική έννοια της εξαγωγής υπεραξίας ή με την κοινωνιολογική έννοια της συλλογικής κατηγοριοποίησης αλλά με την πολιτική σημασία του όρου που παραπέμπει στην συνολική τζιαι αδιάκοπη κοινωνική σύγκρουση. Δαμέ συγκρούεται η λογική του εμπορεύματος με την λογική της κοινωνικοποίησης, η λογική της εξατομίκευσης με την λογική της αλληλεγγύης, η πολιτική της καταστολής τζιαι η δυνατότητα της αντίστασης.

Ας δούμε όμως λλίον το πολιτικό περιεχόμενο της διεκδίκησης του δημόσιου χώρου. Όπως το θέτουν “Κάποιοι/ες από Μανώλη”

“Η Πλατεία αυτή ανήκει σε ΟΛΟΥΣ. Είτε είμαστε Κύπριοι είτε είμαστε ξένοι. Είτε είμαστε γυναίκες είτε είμαστε άντρες. Είτε είμαστε έτσι είτε είμαστε αλλιώς. Κανένας δεν έχει ιδιοκτησιακό δικαίωμα στο χώρο αλλά όλοι έχουμε υποχρέωση ως προς την ασφάλεια μας εμάς και των γύρω μας. Επειδή θέλουμε να μεριμνήσουμε μόνοι μας για την ασφάλεια μας και να μην περιμένουμε από την αστυνομία που το μόνο που κάνει σε τελική ανάλυση είναι να τρομοκρατεί τον κόσμο. Να οργανωθούμε για να μπορούμε να αποκρούουμε όποιες επιθέσεις από φασίστες ή άλλους.”

Πώς οργανωνόμαστε όμως; Υπάρχει το μοντέλο των γενικών συνελεύσεων. Όμως στην πράξη όπως το έθεσε μια νεαρή χτες είναι ότι ο κόσμος μαζεύεται μετά την καταστολή, όι πριν. Εν μέρει τούτον εν αναμενόμενο, όμως πολλά πράματα θα εμπορούσαν να γίνον. Κατ' αρχήν εν το ζήτημα της μαζικοποίησης ή της διεύρυνσης. Έσειι άλλην σημασία να έσειι 100 άτομα τζιαι άλλην να έσειι 500 μια εκδήλωση σε μια δημόσια πλατεία. Έννεν απλά θέμα αριθμών, εν ουσιαστικά θέμα κοινωνικού μεγέθους. Η αυτο-προστασία των

ακτιβιστών τζιαι των χρηστών του δημόσιου χώρου ευρύτερα έσει άμεση συνάρτηση με την κοινωνική ισχύ τους. Τζιαι μια περιθωριοποιημένη “ιδεολογικά καθαρή” ομάδα 20-30 ατόμων εν σαφέστατα πολλά ευάλωτη τζιαι εν μπορεί να προστατευτεί που κανενός είδους στρατιωτικές λογικές “αυτο-άμυνας” που τες δυνάμεις καταστολής του κράτους είτε που τους παρακρατικούς. Η προστασία του χώρου ένεν η λογική της φυσικής περιφρούρησης αλλά η λογική των κοινωνικών τζιαι των πολιτικών συμμαχιών. Στο κάτω κάτω κάθε πολιτική δράση εξαρτάται τζιαι που την κοινωνική σύνθεση της υπό δημιουργία συλλογικότητας. Έσει άλλην βαρύτητα μια συλλογικότητα που εν πλουραλιστική ηλικιακά τζιαι ιδεολογικά τζιαι άλλην μια μονοκόμματη ιδεολογική ή ηλικιακή φράξια όποιες τζιαι αν εν οι αναφορές της (Μαρξιστικές, αναρχικές, φιλελεύθερες). Η μαζικοποίηση του πολιτικού υποκειμένου, των συνειδητοποιημένων διεκδικητών του δημόσιου χώρου εν η βασική προϋπόθεση για την επιτυχία του εγχειρήματος τζιαι αποτελεί μονόδρομο. Τζιαι η μαζικοποίηση θέτει επιταχτικά τζιαι αναπόφευκτα το ζήτημα του πολιτικού πλουραλισμού.

Το Αλερτ εδημιουργήθηκε που μιαν συνέλευση όπως την εφεσινή πριν μερικούς μήνες. Που τα τότε διατηρείται στην ζωή που ένα συντονιστικό που μέλη διαφόρων πολιτικών ομάδων τζιαι ανένταχτων, μιαν επιτροπή που κάμνει ανοιχτές συνελεύσεις τζιαι εκφέρει

έναν εναλλαχτικό πολιτικό λόγο που καταφέρνει να μπαίνει στα ΜΜΕ. Εν σημαντικό να υπάρχει μια τέθκια χαλαρή οργανωτική δομή που να δια μιαν συνέχεια στες κινητοποιήσεις τζιαι να λειτουργεί ως ένα δίκτυο για τα κοινωνικά τζιαι πολιτικά δικαιώματα. Εν πρέπει να αφήσουμε την λογική του φραξιονισμού, της επαναστατικής ρητορικής πλειοδοσίας τζιαι τες αλληλοκατηγορίες του καπελλώματος να το διαλύσουν. Ως Φάλιες συμμετέχουμε στο Αλερτ που την αρκήν τζιαι θεωρούμεν ότι πρέπει να εμπλακούν μέσα στο

συντονιστικό του τζιαι συνειδητοποιημένοι νεαροί που τον Μανώλη έτσι ώστε να του δώσουν νέα πνοή τζιαι να το διασυνδέσουν άμεσα με το ανοιχτό κοινωνικό κέντρο στην Πλατεία Φανερωμένης.

Τέλος οι πιο συνειδητοποιημένοι χρήστες του δημόσιου χώρου πρέπει να κάμουν τζιαι στους υπόλοιπους να αντιληφτούν την λογική του σεβασμού των κατοίκων της γειτονιάς δηλαδή η μουσική να μεν εν πολλά δυνατή τζιαι να σταματά η ώρα 12.00, να καθαρίζεται ο χώρος τζιαι να μεν κατουρά ο κόσμος στες γωνιές. Τουαλέττες υπάρχουν τζιαι στη Λήδρας, υπάρχουν τζιαι πίσω που το σχολείο. Εν υπάρχει λόγος να διούμεν αφορμές να λαλούν κάποιοι ότι εν σεβούμαστε τον χώρο που χρησιμοποιούμεν.

Όσον για το ζήτημα της αποποινικοποίησης της χρήσης της κάνναβης θεωρούμε ότι αποτελεί δευτερεύον πολιτικό αίτημα. Πρώτα να εδραιώσουμε την ύπαρξη μας στο δημόσιο χώρο, να κτίσουμε μια εναλλακτική πολιτική κουλτούρα τζιαι μετά να το συζητήσουμε τζιαι τούτον. Δαμέ κινδυνεύει να ποινικοποιηθεί η παρουσία μας στο χώρο, ας μεν ανοίξουμε άλλον μέτωπο. Εν τζιαι πρόωρο τζιαι δυνητικά επιζήμιο. Επειδή θα δώσουμε πάτημαν στην αστυνομία τζιαι στο κράτος ευρύτερα να μεταφέρει αλλού την συζήτηση, σε ένα νομικίστικο πλαίσιο της “αναγκαιότητας της πάταξης της παρανομίας” ξεγλιστρώντας που την ουσία που εν το δικαίωμα μας να συναθροιστούμαστε στους δημόσιους χώρους.

ΦΑΛΙΕΣ – Συντακτική Ομάδα

Το Μυθιστόρημα των Δρόμων και η Λογοκρισία του— Παλιά Λευκωσία και Καταστολή

Τον τελευταίο καιρό, η περιοχή της παλιάς λευκωσίας έχει γίνει πεδίο ‘σύγκρουσης’ ανάμεσα στο καθεστώς και τους πολίτες. Οι φορείς εξουσίας και συμφερόντων ακολουθούν την τακτική του ‘ήρθαν τ’ άγρια να διώξουν τα ήμερα’ προκειμένου να εκκαθαριστεί η περιοχή από τα ‘αντιφρονούντα’ στοιχεία και να καταστεί ομαλή η διείσδυση του κεφαλαίου μέσα στην περιοχή, γεγονός που μακροπρόθεσμα θα καθορίσει τον ίδιο τον χαρακτήρα της πόλης.

Η δημαρχίνα Λευκωσίας αντιμετωπίζει την παλιά πόλη όπως περίπου την έχει στο μυαλό της η πλειοψηφία των κατοίκων Λευκωσίας-καταφύγιων μεταναστών, χώρος δράσης των απροσάρμοστων και ασφαλώς, μια περιοχή που με τη βοήθεια της αστυνομίας και των μέσων κρατικής καταστολής θα μπορούσε στο άμεσο μέλλον να εξελιχθεί σε κάτι ανάλογο της...μακαριακής αιμοβόρας περιοχής.

Οι περισσότεροι από μας, δεν ξέρουν τι γίνεται με τα έργα στην πλατεία ελευθερίας, η δε διπολική φύση της κοινωνικής μας γεωγραφίας υπαγορεύει στους περισσότερους πολίτες της μικρόπολης, να αδιαφορούν για τα τεκταινόμενα στην παλιά περιοχή, η οποία σημειωτέον, τα τελευταία χρόνια, με την διάνοιξη των οδοφραγμάτων και τη ρευστότητα των ρηματικών διαδικασιών, άρχισε να γίνεται πόλος έλξης για τους πολίτες και να εντάσσεται στην περιοχή του ‘κέντρου’ φιλοξενώντας πρωτοπορίες, ομάδες εναλλακτικής ενημέρωσης, εκδηλώσεις, συζητήσεις και διαδράσεις ανάλογες

του βεληνεκούς άλλων πόλεων του κόσμου που προσπαθούν να ξεπεράσουν το εθνικιστικό παρελθόν τους μέσα από την έννοια της διάδρασης.

Η παλιά πόλη τώρα πια φιλοξενεί ιδέες, οι οποίες προβάλλουν ως οι πλέον ρεαλιστικές και σύγχρονες λύσεις απέναντι σε προβλήματα, για τα οποία οι φορείς εξουσίας παλινωδούν -εκπαίδευση, στρατός, κυπριακό πρόβλημα, κρατική καταστολή, πολυπολιτι-σμικότητα, ρατσισμός, κοινωνική ανισότητα, πολιτιστική δράση- προκαλώντας αναπόφευκτα την αντίδραση του πλειοψηφικού κέντρου, το οποίο προσπαθεί με την αστυνόμευση της περιοχής και όχι μόνο να καταστείλει την δράση εκείνη εντός και εκτός της παλιάς πόλης, που επιδιώκει στην πρόοδο του 'συνόλου' και όχι μόνο ορισμένων καστών που καθοδηγούν το λάιφστάιλ της μεσαιάς τάξης, προκειμένου να διαγωνίζεται η υφιστάμενη κοινωνική κατάσταση.

Ωστόσο, η έντονη παρουσία της αστυνομίας στον χώρο της παλιάς λευκωσίας μπορεί να γυρίσει μπούμερανγκ στους ίδιους τους φορείς άσκησης εξουσίας-ένα από τα αποτελέσματα αυτής της περαιτέρω αστυνόμευσης το βιώσαμε το περασμένο σάββατο σε ένα από τα πολλά street parties που λαμβάνουν χώρα στην πλατεία φανερωμένης, με την άσκηση βίας σε οχτώ νεαρές και νεαρούς θαμώνες του πάρτυ και την τελική τους σύλληψη.

Υποθέτω, κανείς από τους φορείς που εμπλέκονται δεν θέλει να παραδεχτεί ότι η παρουσία των αστυνομικών στην εν λόγω περιοχή και η άσκηση βίας απέναντι στους νεαρούς ήταν στοχευμένη και τροφοδοτείται από μια ευρύτερη ιδεολογική και πολιτική κατεύθυνση και ασφαλώς τείνει να εξυπηρετήσει κάποια συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα η όλη δράση της αστυνομίας στην παλιά πόλη. Συνεπώς, μέσα στις επόμενες βδομάδες ενδέχεται να απολαύσουμε ακόμα μια παραποίηση

της πραγματικότητας που θα μας στείλει ξανά σε παράλληλο σύμπαν πρόσληψης, βγάζοντας την αστυνομία λάδι, καθαρή και ξεξασπρη, τους νεαρούς, ενόχους για τους άλφα χι ψι λόγους και η στερεοτυπική σκέψη του κύπριου πολίτη θα κληθεί ακόμα μια φορά να αφήσει στην άκρη την περιοχή της παλιάς πόλης- ωσαν, ει δυνατόν, να μην τον αφορά- και στο όνομα της ασφάλειάς του ασφαλώς, η αστυνομία θα προσπαθήσει να ενισχύσει την παρουσία της παντού και να δικαιολογήσει τις πράξεις της.

Επειδή όμως, τα γεγονότα τρέχουν, οι κοινωνικές διαδικασίες είναι ρευστές και οι θεσμοί εξουσίας συνήθως ηλίθιοι μηχανισμοί που 'κόφκουν πίσω' που την ροή του χρόνου, πρέπει να επισημανθεί, ότι η παλιά πόλη δεν είναι η ίδια όπως ήταν πριν μερικά χρόνια και η αντίσταση των πολιτών απέναντι στην εξουσία δεν βρίσκεται

πλέον σε μηδαμινά επίπεδα-είδαμε την αντίσταση της αλέρτ απέναντι στην αθώωση των δέκα, διαβάσαμε και τις καταγγελίες που υπέβαλε προχτές η καθηγήτρια αγγλικών και μητέ

ρα μιας κοπέλας κατά της οποίας ασκήθηκε βία το περασμένο Σάββατο από συγκεκριμένο αστυνομικό.

Υπάρχουν ασφαλώς, συμφέροντα, ωστόσο, η κατοχύρωσή τους ορίζεται πάντα από το μέγεθος της κάθε επικράτειας και στην παλιά πόλη, δεν υπάρχουν ισχυρές επικράτειες υποκειμενοποίησης που να αντισταθούν σε μειονοτικές επικράτειες. Στην παλιά πόλη ο αντιεξουσιαστικός λόγος είναι διάχυτος και πλέον δεν μπορεί να κατασταλεί καμιά αντιεξουσιαστική δράση-θα προκαλέσει τεράστια αντίδραση από μέρους των πολιτών-που σημειωτέον προέρχονται από διάφορα κοινωνικά στρώματα και δεν ανήκουν σε κοινωνικές κάστες-γεγονός που προσκρούει στις προσδοκίες του κέντρου και των συμφερόντων.

Η συμπεριφορά της εξουσίας λοιπόν και η πολιτική που ακολουθεί το κράτος απέναντι στην ευαίσθητη περιοχή της παλιάς περιοχής όχι μόνο κουράζει τους κάτοικους της αλλά τροφοδοτεί ένα κλίμα διάκρισης, στιγματισμού, περιθωριοποίησης του διαφορετικού και άμυνας απέναντι στο ανοίκειο στο οποίο έχει ασκηθεί μεγάλη πολεμική από μέρους των θαμώνων της παλιάς πόλης και θα συνεχίσει να του ασκείται-διότι ασφαλώς πρόκειται για κλίμα που τροφοδοτεί αρκετά από τα κοινωνικά μας προβλήματα και ασφαλώς, το περιβόητο 'εθνικό'.

Η αύξηση της καταστολής και της βίας, ειδικά από έναν θεσμό που θεωρείται κατά βάση εξουσιαστικός μόνο την ανάλογη αντίδραση μπορεί να προκαλέσει. Ο άνθρωπος που αντιδρά στην εξουσία θα συνεχίσει να αντιδρά με ακόμα δυναμικότερο τρόπο όσο αυτή η εξουσία κλιμακώνεται και του στερεί πράγματα που αυτός θεωρεί αυτονόητα και κατοχυρωμένα-η διασκέδασή του σε δημόσιους χώρους, η ελευθερία του λόγου του, η υπεράσπιση της σωματικής του ακεραιότητας, το ειρηνικό μέλλον που οραματίζεται.

Συνεπώς, καλά κάνουν οι φορείς και τα συμφέροντα να...κάτσουν την μάπλα χαμαί, να ενεργοποιήσουν την φαιά ουσία του διπολικού τους εγκεφάλου και όσο για την δημαρχίνα μας, να αφήσει του πολίτες της πόλης 'της?' να ζήσουν ελεύθεροι με τον τρόπο που αποφασίσαν: διαδραστικά, δικαιωματικά και με αξιοπρέπεια.

ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ

Μεγάλη συμμετοχή, συναίνεση και αποφασιστικότητα.

* Κάλεσμα για επόμενη συνέλευση την Παρασκευή 23/10, 7:00μμ

* Απόφαση για στήριξη ΟΛΩΝ των εκδηλώσεων στα Εξάρχεια από ΟΛΟΥΣ

* Παραμερισμός ιδεολογικοπολιτικών θεμάτων και δημιουργία ενιαίου μετώπου.

* Συνεχής παρουσία όσο το δυνατόν περισσότερων ανθρώπων στην πλατεία και συμμετοχή σε αφισοκολλήσεις κλπ, ώστε να μη κινδυνεύουν οι σύντροφοι.

Γενικότερα το κλίμα ήταν εξαιρετικό, με κατοίκους, αναρχικούς, αριστερούς και πολλούς άλλους ανθρώπους. Ξεκίνησε αυθόρμητη πορεία από την πλατεία, έδιωξε την κλούβα από την Στουρνάρη και κατέληξε στο πάρκο Ναυαρίνου.

Μεγάλη συμμετοχή, πάνω από 600 άνθρωποι

http://athens.indymedia.org/front.php3?lang=el&article_id=1092988

Οι φίλοι μου είναι μαυρα πουλία... συρματα τεντωμενα

Κυριακή, 11 Οκτωβρίου 2009

"... οι φίλοι μου

είναι μαυρα πουλία..

... οι φίλες μου είναι συρματα τεντωμενα..

Όλοι οι φίλοι μου ζωγραφίζουν με μαυρο χρωμα...

γράφουν σε συνθηματική γλώσσα.."

Κ. Γωγου, 3 κλικ αριστερα

Ο χώρος της παλιάς Λευκωσίας εκτός του χώρου κατοικίας μεταναστών, εν τζαι ένας χώρος που αρκεί να γίνεται σημείο αναφοράς για μια νεολαία που ζει στο συνοριο.. η νακκον παρατίζει που τα εσωτερικά συνορά - τα υλικά αλλά τζαι τα εγκεφαλικά, φαντασιακά.. Τα γκραφιτι εν απλά το σημαδι της νυχτερινής αυρας..

Το σαββατο το νυχτα, υστερα που ενα ανοιχτο παρτυ, η αστυνομια, προσπαθοντας προφανως να "δειξει την παρουσια της", να επανατονισει το αγχος της ταξης, εσυλλαβεν μερικους νεαρους προκαλωντας μιαν αντιπαραθεση....

Η αστυνομια λαλει οτι τους ετηλεφωνησαν οτι "γινεται φασαρια"- ηταν δυνατη η μουσικη ας πουμε.. τζαι καλα ινταλως εβρεθηκαν τζιαμαι που πριν αστυνομικοι με πολιτικα που εσυλλαβαν καποιον, νακκον παρατζει, γιατι, λαλουν, εκαμνε "χρηση ναρκωτικων";..δηλαδη επηαν για την μουσικη, εφορησαν πολιτικα, εφακκουσαν γυρον

των γωνιών, ηβραν εναν τυπο που ενομισαν οτι εκαπνιζεν χορτο τζαι επλακωσαν τον στο ξυλο;..

Καλαν αμα κοφουν εναν τυπο να πηαινει μονοδρομο πλακωνουν τον στο ξυλο;

Παραδοξη πρακτικη..αλλα ατε..εν η λογικη της αστυνομιας που ακριζεται αμα τους λαλουν μπατσους..

Η αποψη τους μιτσιους εν σαφως πιο λογικη..Εγινετον εναν παρτυ που εκτος που την χαρα της εκτονωσης εισιεν τζαι την διασταση της υπερασπισης της περιοχης που την εισβολη της αστυνομικης [τζαι οϊ μονο] βιας..θωρουν καποιους να δερνουν καποιον σε μιαν γωνια..Ηταν αθρωπινη αλληλεγγυη να αντισταθουν..

Ναι εν θεμα ατομικων δικαιωματων αμα η αστυνομια δερνει..

Αλλα τουτη η "σκηνη στον χωρο", των νεαρων γυρον που τον Μανωλη [το συμβολικο δεντρο/φυση-στην-πολη που λειτουργα σαν σημειο αναφορας του νεανικου χωρου των μεταμοντερνων "παιδιων με τα μαλλια τζαι με τα μαυρα ρουχα"] μπορει να εν τζαι κατι παραπανω..σαν αναδυση μια αλλης πραγματικοτητας στην οποια η επιθυμια διασταυρωνεται με το εφικτο της ιστορικης στιγμης..

Διοτι περα που την συγκεκριμενη αιτια, η συγκρουση εντασεται σε ενα ιστορικο πλαισιο..Τουτη εν η περιοχη στην οποια η αστυνομια εκαμεν, πριν λλιες εφτομαδες, μιαν επιχειρηση δημοσιου/τηλεοπτικου ελεγχου των μεταναστων σαν θεαμα για ενα κοινο που εψηθηκεν προηγουμενα να θελει επιδειξη "πυγμης για ταξη" εναντια στους "ξενους"..τοτε που επηναν να πιασουν

20-30 ατομα που εξεραν που ηταν [αφου ηταν πε τζαι καλα στοχευμενη επιχειρηση] τζαι επιασαν 150 πλασματα..οι αλλοι 120 ηταν για τες καμερες προφανως..

Οι μεταναστες σαν αποξενωμενες ατομικοτητες εμειναν αφωνοι..απρακτοι..σαν παγωμενη φωτογραφια στην κινηματογραφικη ροη..ακομα τζαι στην εκδηλωση διαμαρτυριας που εγινεν υστερα εν επηναν μαζικα..

Τουτην την φορα υπηρχε αντισταση στην παλια Λευκωσια..Ηταν κυπριαοι..αλλα κυπριαοι που ηταν τζιαμαι σαν πραξη συμβολικης αλληλεγγυης στους "Αλλους"..γιατι εν τζαι τουτοι νακκον "Αλλοι" εσωτερικα..Οποτε το οτι η εξεγερση της φανερωμενης εξεκινησεν που την υπερασπιση νου πλασματου [του Αλλου, του αγνωστου] που τον εδερναν μυστικοι αστυνομικοι σε μιαν γωνια, ηταν μια ιστορικα αποκαλυπτικη πραξη συλλογικοτητας που βιωνει τζαι

Health.
We'll help customers to choose healthier lifestyles through clear labelling and easily accessible information.

Waste.
By 2012 we'll aim to ensure that none of clothing or packaging needs end up as land

εκφραζει την αλληλεγγυη σαν ηδονη τζαι σαν αξια..ανυποχωρητα...

Ηταν μια μορφη ιστορικης απαντησης στην επιθεση/σκουπα εναντια στους μεταναστες..σαν κοινωνικη αυτοαμυνα..

Η χαρα του αυτοδιαχειριζομενου παρτυ τζαι η αντισταση στην περιοχη της φανερωμενης μπορει να εν τζαι σημειο αναφορας για μιαν ευρυτερη ελπιδα..

Υ.Γ. Ακουσα οτι ενας αστυνομικος επροκαλεν τους νεαρους με το: "εισαστεν πουττοι"..το οτι οι κορουες τζιαμαι ηταν επισης εντονες στην αντισταση, μαλλον δειχνει οτι αλλασουν οι τζαιροι...

www.sirmastocomputer.blogspot.com

Κινούμενο Πάρτι στην Εντός των Τειχών Λευκωσία !!

**24 του Δεκέβρη, στις 2 μ.μ.
μαζευόμαστε μπροστά στην Αποθήκη,
στην Κλεάνθη Χριστοφίδη.**

Το Πάρτι περνά Μέσα από την Παλιά Πόλη

**Στις 6 :30 καταλήγουμε στην Πλατεία Φανερωμένης.
Ζωντανή Μουσική με τους Pots και Dj s**

Οι Δημόσιοι Χώροι Ανήκουν σε Όλους: Κάλεσμα σε Φεστιβάλ Διαμαρτυρίας

14/10/2009

Το Σάββατο 17 Οκτωβρίου 2009, διοργανώνουμε φεστιβάλ διαμαρτυρίας για την επίθεση της αστυνομίας σε νεαρούς που διασκεδάζαν στην Πλατεία Φανερωμένης. Θεωρούμε ότι οι δημόσιοι χώροι ανήκουν σε όλους που τους χρησιμοποιούν, πολίτες και μετανάστες, άντρες και γυναίκες, νέους και γέρους ανεξάρτητα από την εθνικότητα τους, την εμφάνιση τους ή τις πολιτικές τους πεποιθήσεις. Η προσπάθεια της αστυνομίας να ποινικοποιήσει την παρουσία της νεολαίας στην Πλατεία της Φανερωμένης θα συναντήσει την αντίσταση μας. Θέλουμε ζωντανές πλατείες όπου οι άνθρωποι θα κοινωνικοποιούνται ελεύθερα. Η αστυνομική τρομοκρατία στην παλιά πόλη δεν θα περάσει.

Το φεστιβάλ που θα γίνει στην Πλατεία Φανερωμένης θα περιλαμβάνει γκραφίτι σε καμβά, παράσταση δρόμου, προβολές και μουσική. Θα αρχίσει στις 17.00 το απόγευμα και θα συνεχιστεί μέχρι τις 12.00. Δε θα υπάρχουν ομιλίες αλλά μερικές σύντομες παρεμβάσεις από νεαρούς/ες Κύπριους και μετανάστες που έτυχαν κακομεταχείρισης από την αστυνομία και δηλώσεις στήριξης στο δικαίωμα συνάθροισης στους δημόσιους χώρους από ανθρώπους των τεχνών και των γραμμάτων.

Συνδιοργανωτές:

Νεολαία της Φανερωμένης

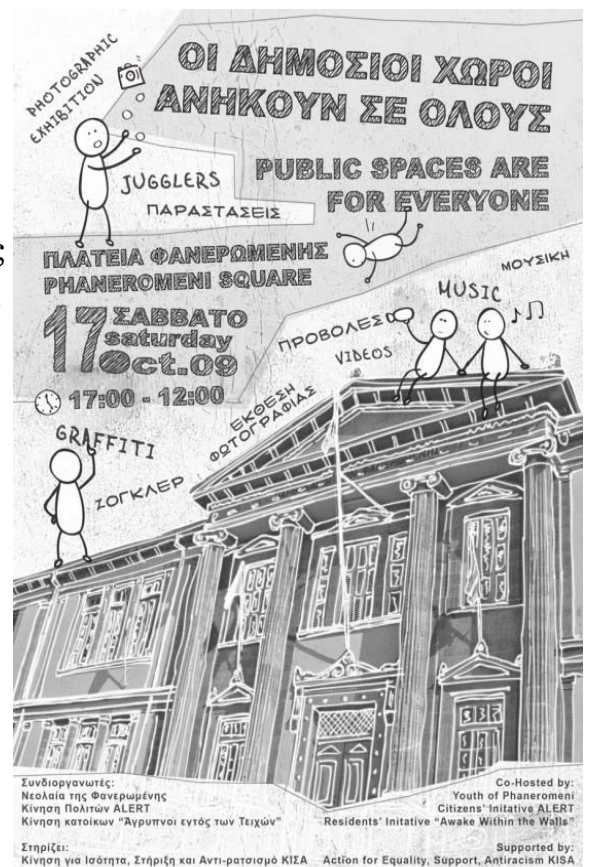
Κίνηση Πολιτών ALERT

Κίνηση Κατοίκων Άγρυπνοι Εντός των Τειχών

Στηρίζει η

Κίνηση για Ισότητα, Στήριξη και Αντι-ρατσισμό

((ΚΙΣΑ))

Μαζική η Συμμετοχή στο Φεστιβάλ Διαμαρτυρίας στην Πλατεία Φανερωμένης

17/10/2009

Το μήνυμα εδόθηκεν: η αστυνομική τρομοκρατία δεν θα περάσει.

Το φεστιβάλ είσιεν μεγάλη επιτυχία. Που τες 18.00 ως τες 23.00 είσιεν σταθερά γύρω στα 400 άτομα. Πρέπει να εδώκαν τον γυρό τους που τζιαμέ πάνω που 1000. Είσιεν άτομα που ούλλες τες ηλικίες, κυπραίους τζιαι μετανάστες. Η μουσική ήταν υπέροχη, ο δεκαεφτάχρονος "διασκεδαστής" έδωσεν ρέστα. Χορός, θετική ενέργεια, αίσθημα αλληλεγγύης στον αέρα. Πολλύς κόσμος επέρασεν που το τραπέζι με τες φωτογραφίες, τες αφίσες τζιαι τα φυλλάδια. Άλλοι εθκιαβάζαν επί τόπου άλλοι επιάσαν τα μαζί τους. Το φαΐ που επουλούσαν οι μετανάστριες που την Σρι Λάνκα ήταν καλό τζιαι εξαφανίστηκεν σε λιόττερο που 2 ώρες.

Η παρουσία της αστυνομίας ήταν διακριτική: τζιαι οι ένστολοι τζιαι οι μυστικοί εκρατήσαν κάποιαν απόσταση τζιαι εν ανακατωθήκαν μέσα στον κόσμο. Μάλλον πρέπει να

υπήρχεν πολιτική εντολή να μεν προκαλέσουν. Είσιεν τζιαι κάμερες που τον Αντένα τζιαι

το Σίγμα που ήρταν τζιαμέ για να βιντεογραφήσουν τα αναμενόμενα επεισόδια. Οι παρεμβάσεις ήταν σύντομες τζιαι περιεχτικές, εδέσαν με το κλίμα τζιαι χειροκροτηθήκαν. Το κεντρικό πανώ έγραφε "Είμαστε ο ανθός της Κυπριακής νεολαίας". Τζιαι το κομμάτι που εξεσήκωσεν ήταν που τα Μεθυσμένα ξωτικά.

"Σκατά σε όλους τους, γιατί δεν παίζουμε παιχνίδια με τους όρους τους, σκατά στα μούτρα τους, γιατί δεν μας φοβίζουν ούτε τα κουμπούρια τους"

Φωτογραφίες από το φεστιβάλ διαμαρτυρίας και περισσότερες ειδήσεις για την πλατεία και τη δράση της Αστυνομίας, στο www.falies3.wordpress.com

Για την Πλατεία Φανερωμένης (πάλι)

23/11/2009

Όσοι βρέθηκαν το προηγούμενο Σάββατο βράδυ (21/11/2009) στην παλιά Λευκωσία και συγκεκριμένα στην πλατεία Φανερωμένης πήραν μια έντονη γεύση των τηλεοπτικών–θεαματικών Χριστουγέννων που έρχονται. Από νωρίς το απόγευμα και μέχρι πολύ αργά τη νύχτα η πλατεία τελούσε υπό νόμιμη κατάληψη από ένα τεράστιο κινηματογραφικό συνεργείο το οποίο, απ' ό,τι ακούστηκε, γύριζε την χριστουγεννιάτικη διαφήμιση της Τράπεζας Κύπρου.

Η πλατεία είχε πραγματικά μεταμορφωθεί σε ένα χριστουγεννιάτικο σκηνικό που ακτινοβολούσε τηλεοπτικό «πνεύμα των Χριστουγέννων». Αυτό όμως μόνο στο χώρο μπροστά στις κάμερες όπου οι τοίχοι και οι άλλες επιφάνειες του κτιρίου απέναντι από την εκκλησία, το οποίο μεταμορφώθηκε σε ένα γαλλικού στυλ café, είχαν επιμελώς καθαριστεί από τις ενδείξεις της καθημερινής χρήσης της ζωντανής αυτής πλατείας. Όσο για τους υπόλοιπους χώρους, ήταν απλά επιθετικά κατειλημμένοι από τραπεζάκια και καρέκλες, τέντες με γκαρνταρόμπες και make up studios, τραπέζια με καφέδες, τεράστιες γεννήτριες, ράμπες για τις κάμερες, έντονα και ενοχλητικά φώτα, σκηνικά, άπειρα καλώδια και δεκάδες ηθοποιούς και τεχνικούς που τρέχανε φορώντας καρτελάκια και συμπεριφέρονταν σαν να είχαν «νοικιάσει» τον χώρο, που όλα μαζί δημιουργούσαν ένα αισθητικό και κυκλοφοριακό χάος.

Οχήματα και προσωπικό του δήμου και της πυροσβεστικής υπηρεσίας μαζί με προσωπικό της αστυνομίας, είχαν επίσης επιστρατευτεί σε διάφορα πόστα για τη διευκόλυνση του διαφημιστικού συνεργείου προς το «κοινωφελές του έργο». Τέτοια ήταν η ανύψωση της κάμερας που χρειαζότανε για τα αφ' υψηλού πλάνα από τον δήμο, ο αποκλεισμός και η απαγόρευση διέλευσης των πεζών από την πλατεία κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων από αστυνόμους και security και το «απαραίτητο» κατάβρεγμα της πλατείας από τους πυροσβέστες που με τη βρεγμένη και χειμωνιάτικη αίσθηση που προσέφερε, συμπλήρωνε το πλασματικό και κινηματογραφικό χριστουγεννιάτικο σκηνικό που είχε στηθεί σε ένα χώρο που επί καθημερινής βάσης χρησιμοποιείται από διάφορες κοινωνικές ομάδες, τόσο ως χώρος συνεύρεσης, όσο και ως σημαντικό κομμάτι της βόλτας στην παλιά πόλη.

Οι ερωτήσεις που σαν θαμώνες και χρήστες της πλατείας θέλουμε να απευθύνουμε προς τους υπεύθυνους της χορήγησης της απαραίτητης άδειας (βλέπε Δήμος Λευκωσίας) είναι: . Γιατί στερείται από τους κάτοικους και τους επισκέπτες της μοναδικής ίσως πλατείας – αν εξαιρέσουμε την «πλατεία» Ελευθερίας– που διαθέτει η ευρύτερη (νότια) Λευκωσία, το δικαίωμα στη χρήση του δημόσιου αυτού χώρου για πάνω από δέκα ώρες και την ημέρα και ώρα μάλιστα (Σάββατο απόγευμα-βράδυ) που συγκεντρώνει τους περισσότερους χρήστες και περαστικούς; Δε θα μπορούσε κάλλιστα να γίνει κάποια άλλη μέρα και ώρα που η πόλη παρουσιάζει λιγότερη κίνηση; Αυτό σημαίνει για εσάς η ενθάρρυνση της χρήσης της παλιάς πόλης και των εκδηλώσεων σε αυτήν;

Μάλλον η κατάσταση που επικρατούσε χτες βράδυ στην πλατεία Φανερωμένης εκφράζει με πολύ πετυχημένο και συμβολικό τρόπο τη λογική και τα σχέδια του Δήμου και των άλλων κυρίαρχων ομάδων που «αποφασίζουν» για την παλιά πόλη. Το στήσιμο αυτό της πλατείας εκφράζει συμβολικά την πρόθεσή να μετατραπεί η πιο ζωντανή κοινωνικά και πολιτισμικά περιοχή της Λευκωσίας σε ένα θεαματικό σκηνικό το οποίο οι επισκέπτες θα «απολαμβάνουν» κατά τη διάρκεια του shopping και καθώς θα πηγαίνουν για φαγητό στα διάφορα restaurants και το βράδυ clubbing. Ένα χώρο «καθαρό» από τις «ανεπιθύμητες» ενδείξεις της καθημερινής του χρήσης από άτομα και ομάδες που δεν ταιριάζουν στην «επιθυμητή» εικόνα της παλιάς πόλης που προωθείται. Μια εικόνα καθαρή και σχεδόν τηλεοπτικά αποστειρωμένη. Την εικόνα που τραβούσαν η κάμερες από μια πλατεία σκηνικό – μια πλατεία ψεύτικη.

Η παλιά πόλη όμως είναι ένας δημόσιος χώρος και η χρήση του είναι ελεύθερη στους πολίτες και φιλοξενούμενους. Η παλιά πόλη και ιδιαίτερα η πλατεία Φανερωμένης είναι χώρος στον οποίο συγκεντρώνονται άνθρωποι και ομάδες που διαφωνούν με αυτή τη μετατροπή του χώρου και αντιδρούν. Η ειρωνεία είναι πως τυχαία την ίδια ώρα στην άλλη πλευρά της εκκλησίας, λάμβανε χώρα η προγραμματισμένη από πρωτοβουλία πολιτών προβολή του ενημερωτικού ντοκιμαντέρ [«Money as Dept»](#) (στο You Tube με ελληνικούς υπότιτλους) με κύριο θέμα του την επεξήγηση του ρόλου των τραπεζών στην παραγωγή και κυκλοφορία του χρήματος στο σύγχρονο οικονομικό σύστημα. Ένα ντοκιμαντέρ που μιλάει για το πως άτομα και κυβερνήσεις είναι εξαρτημένοι και υποχρεωμένοι σε ένα δανεισμό χωρίς τέλος από τις ιδιωτικές τράπεζες. Όπως υποχρεωμένοι ήμασταν χτες να περιμένουμε τις διαταγές του σκηνοθέτη για να περάσουμε από την πλατεία...

Η Απεργία στο Voici la mode Αγώνας για Όλους Ανακοίνωση των Απεργών

23/10/2009

Ο δίκαιος αγώνας των απεργών του Cafe voici la mode θα συνεχιστεί όσο χρειαστεί μέχρι τη δικαίωση.

Ο δίκαιος αγώνας των απεργών του Cafe voici la mode είναι πλέον αγώνας όλων των εργαζομένων.

Η καταπίεση, η εκμετάλλευση και οι μισθοί πείνας αφορούν όλη την κοινωνία μας. Συμπεριφορές παρόμοιες με του εργοδότη μας τείνουν να γίνουν κανόνας, οδηγώντας σε πισωδρόμηση, κοινωνική αδικία, στη φτώχεια και την εξαθλίωση μεγάλου ποσοστού του λαού, ενώ οι εκατομμυριούχοι στοιβάζουν με τον ιδρώτα μας μεγαλύτερα πλούτη.

Αγαπητοί συμπολίτες, φίλοι και φίλες,

Δεν είμαστε τρομοκράτες, ούτε παράνομοι όπως προσπαθεί να μας παρουσιάσει ο εργοδότης μας. Είμαστε απλοί οικογενειάρχες εργαζόμενοι που δεν αποδεχόμαστε την αδικία και αγωνιζόμαστε για το δίκαιο μας.

Εκφράστε την αλληλεγγύη σας στο δίκαιο αγώνα μας αποφεύγοντας να επισκεφτείτε το Cafe voici la mode.

Διαμαρτυρηθείτε μαζί μας για το ξήλωμα του κοινωνικού ιστού.

Το πρόβλημα μας είναι πρόβλημα για κάθε υγιώς σκεπτόμενο πολίτη.

Σήμερα εμείς, αύριο εσείς,
μεθαύριο τα παιδιά μας.

Οι απεργοί του Cafe Voici la Mode

Για την Πρόταση Στήριξης της Απεργίας στο cafe la mode

Όχι στον καφέ της αδιαλλαξίας και του αυταρχισμού - έμπρακτη συμπαράσταση στους απεργούς του Cafe la mode

21/10/2009

1. Η απεργία στο Cafe la mode στην Λεωφόρο Ακροπόλεως στη Λευκωσία δεν είναι ούτε μικρή ούτε ασήμαντη. Δεν αφορά μόνο τους απεργούς, ή μόνο τους υπαλλήλους του συγκεκριμένου εργοδότη. Αφορά άμεσα όλους τους υπαλλήλους των κέντρων αναψυχής και κατ' επέκταση ολόκληρη την εργατική τάξη καθώς το διακύβευμα δεν είναι απλά η μισθοδοσία στη συγκεκριμένη επιχείρηση αλλά το ίδιο το δικαίωμα της συνδικαλιστικής δράσης και της εφαρμογής της υφιστάμενης κλαδικής συλλογικής σύμβασης.
2. Ως μια απεργιακή κινητοποίηση που διεξάγεται από μια μικτή ομάδα εργαζομένων, ειδικευμένων και ανειδίκευτων, Κυπρίων και μεταναστών, αντρών και γυναικών έχει την ιδιαίτερη της σημασία. Αποτελεί παράδειγμα υπέρβασης των εσωτερικών διαχωρισμών της εργατικής τάξης μέσα από τις διαδικασίες της οργανωμένης πάλης.
3. Η αδιάλλακτη στάση της εργοδοσίας μέσα από την άρνηση της να διαπραγματευτεί με τους εργαζόμενους και μέσα από την προσπάθεια της να ποινικοποιήσει την απεργία συνιστά πρόκληση, που δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητη. Δεν πρόκειται για κάποια μικρή οικογενειακή επιχείρηση, αλλά για τον όμιλο εταιρειών *voici la mode* (6 καταστήματα Marks and Spencer, 3 καταστήματα CELIO στην Λευκωσία και 2 στην Λεμεσό, 4 Cafe la mode και άλλες μικρές επιχειρήσεις) που εργοδοτεί συνολικά 300 ανθρώπους. Και έχοντας επίγνωση της οικονομικής της εξουσίας η εργοδοσία συμπεριφέρεται με αυταρχισμό.

Η μόνη γλώσσα που καταλαβαίνει είναι η γλώσσα του κέρδους. Ας της μιλήσουμε με αυτή τη γλώσσα αφού δεν σέβεται αυτούς που παράγουν τα κέρδη της.

Καμιά ενίσχυση στις επιχειρήσεις του ομίλου εταιρειών *Voici la mode*.

Για την Απεργία στο Καφέ Λα Μοντ

16/11/2009

Η απεργία στο Καφέ Λα Μοντ κράτησε 3 βδομάδες (14/10/09-4/11/09) και αποτέλεσε έμπρακτη αμφισβήτηση της εξατομίκευσης των εργασιακών σχέσεων προτάσσοντας τον συνδικαλισμό ως συγκεκριμένη πολιτική στάση και όχι απλά ως αφηρημένο συνταγματικό δικαίωμα. Ο αγώνας των απεργών στηρίχτηκε από αρκετό κόσμο και κατάφερε να πετύχει σε πρώτο στάδιο την αναγνώριση της συνδικαλιστικής εκπροσώπησης και τη δέσμευση για το ξεκίνημα των διαπραγματεύσεων. Έσπασε δηλαδή την αρχική άτεγκτη στάση της εργοδοσίας που αρνιόταν καν να συνομιλήσει με συνδικαλιστικούς εκπροσώπους των υπαλλήλων της. Για αυτό και έγινε η ταχτική υποχώρηση της επιστροφής στην εργασία κατά την διάρκεια των διαπραγματεύσεων που προγραμματιζόνταν για αυτή τη βδομάδα. Ας δούμε λίγο το ιστορικό αυτής της απεργίας.

Οι εργαζόμενοι στην συγκεκριμένη αλυσίδα εστιατορίων ήταν ανοργάνωτοι με ότι αυτό συνεπάγεται στην πράξη: 9ωρη μέρα και 6ήμερη βδομάδα εργασίας, καθόλου ωφελήματα και μισθούς που κυμαίνονταν γύρω από 600 ευρώ για ανειδίκευτη εργασία μέχρι 1100 ευρώ για ειδικευμένη εργασία το μήνα. Πριν δυο χρόνια, όταν κάποιοι ανάλαβαν πρωτοβουλία για συνδικαλιστική οργάνωση, εξαναγκάστηκαν τελικά σε παραίτηση από την εργοδοσία και το εγχείρημα τους έμεινε μετέωρο. Αυτή τη φορά όμως οι εργατικές δυνάμεις συντονίστηκαν καλύτερα. Αυτοί που ανάλαβαν την πρωτοβουλία ήρθαν έγκαιρα σε επαφή με την ΠΕΟ και κατάφεραν να εξασφαλίσουν την στήριξη της. Συνολικά εντάχθηκαν στο συνδικάτο της ΠΕΟ 40 άτομα. Όταν όμως η εργοδοσία έτριξε τα δόντια της και προσπάθησε να μάθει ποιοι πρωτοστάτησαν στην κίνηση, μόνο οι μισοί τόλμησαν την σύγκρουση.

Η εργοδοσία προσπάθησε να κτυπήσει εν τη γενέση την κινητοποίηση των υπαλλήλων της προσφέροντας τους άδεια μετ' απολαβών, ενώ προχώρησε στην πρόσληψη απεργοσπαστών και στην μεταφορά υπαλλήλων από άλλα εστιατόρια στο εστιατόριο της Ακροπόλεως. Οι απεργοί όμως με τους συνδικαλιστές της ΠΕΟ στο πλάι τους ήταν αποφασισμένοι να αγωνιστούν. Από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ για 3 βδομάδες πικετοφορούσαν, φώναζαν συνθήματα και καλούσαν τους συναδέλφους τους να απεργήσουν και αυτοί ενώ καλούσαν τους πελάτες να μην επισκέπτονται το εστιατόριο. Πολλοί δεν έμπαιναν καν στο Μαρκς εντ Σπένσερ για ψώνια προκαλώντας τεράστιες ζημιές στην εταιρεία. Οι απεργοί σε συνεργασία με την ΠΕΟ και

αλληλέγγυους πολίτες κλιμάκωσαν την κινητοποίηση πραγματοποιώντας παρεμβάσεις διαμαρτυρίας και στα άλλα εστιατόρια της εταιρείας.

Η εργοδοσία προσπάθησε ανεπιτυχώς να ποινικοποιήσει την απεργία με το ΚΕΒΕ που κρατά γενικά πιο σκληρή στάση από την ΟΕΒ να ζητά αστυνομική παρέμβαση. Η ΣΕΚ έμεινε ουδέτερη σε αυτή την μάχη μέχρι την τελευταία στιγμή που ζήτησε να μετέχει στις διαπραγματεύσεις αλλά είσπραξε την άρνηση της εργοδοσίας. Η ουδετερότητα της ΣΕΚ στοίχισε στους απεργούς του Καφέ Λα Μοντ καθώς παρεμπόδισε την προοπτική απεργίας αλληλεγγύης στο Μαρκς εντ Σπένσερ όπου οι πλείστοι οργανωμένοι εργαζόμενοι ανήκουν στις τάξεις της. Αντίθετα η ΕΤΥΚ, ένα συνδικάτο της εργατικής αριστοκρατίας των τραπεζοϋπαλλήλων εξέφρασε την στήριξη του στους απεργούς όπως και η ΕΔΟΝ. Η εργοδοσία προσπάθησε να χρησιμοποιήσει την ίδια επικοινωνιακή στρατηγική όπως στην απεργία του Τζιάμπο να παρουσιάσει δηλαδή τους απεργούς ως μια προβληματική και εγωιστική μειοψηφία και την ΠΕΟ ως παρείσακτη δύναμη στα εσωτερικά της εταιρείας. Εξανάγκασε έτσι αρκετούς υπαλλήλους της στον δημόσιο εξευτελισμό μιας διαμαρτυρίας ενάντια στους απεργούς συναδέλφους τους έξω από το Υπουργείο Εργασίας με σύνθημα “Δεν θέλουμε συντεχνίες”. Πρόκειται για την καταβάρθρωση κάθε ίχνους εργατικής αξιοπρέπειας. Επειδή είναι ένα πράγμα κάποιος να φοβηθεί να απεργήσει και άλλο το να διαφημίζει την απεργοσπαστική του στάση.

Ως προσωπικό μπλογκ Νεκατώματα και ως συντακτική ομάδα Φάλιες δημοσιοποιήσαμε την απεργία από την αρχή και καλέσαμε διαδихτυκά σε μπουκόταζ στις επιχειρήσεις του συγκεκριμένου ομίλου εταιρειών ως ένδειξη έμπρακτης αλληλεγγύης στους απεργούς. Διάφοροι μπλόγκερς και μη ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα και κράτησαν το ζήτημα ανοιχτό στην δημόσια σφαίρα σπάζοντας την συνομοσία της σιωπής από τα αστικά ΜΜΕ που με εξαίρεση 2-3 ανταποκρίσεων από το ΡΙΚ και το

Πλας Τι Βι αγνόησαν την απεργία. Αυτή η διασύνδεση απεργών και ακτιβιστών μπλόγκερς αποτελεί πλέον κινηματικό κεκτημένο καθώς απόκτησε αυτή τη φορά πολύ περισσότερο βάθος

απ' ότι στην απεργία στο Τζιάμπο. Αυτή τη φορά οι ίδιοι οι απεργοί αντιμετώπισαν τις ιστοσελίδες μας σαν δικό τους χώρο έκφρασης και το μέρος όπου αποτυπωνόταν το χρονικό του αγώνα τους.

Και καθώς φαίνεται ότι ο αγώνας συνεχίζεται και αναμένεται να κλιμακωθεί με δεύτερη απεργιακή κινητοποίηση προσεχώς δηλώνουμε ότι θα συνεχίσουμε να είμαστε παρόντες. Σύμφωνα με την πληροφόρηση που παίρνουμε από τους απεργούς από την μέρα

επιστροφής τους στη δουλειά δέχτηκαν έναν αισχρο πόλεμο από την εργοδοσία και από συγκεκριμένους απεργοσπάστες. Τοποθετήθηκαν κάμερες στην αίθουσα προσωπικού και προσπάθησαν να διασκορπίσουν τους απεργούς της Ακροπόλεως στα άλλα εστιατόρια. Με την παρέμβαση της ΠΕΟ έγινε συμβιβασμός και η πλειοψηφία των απεργών έμεινε μαζί στην Ακροπόλεως. Όμως μείωσαν τις εργάσιμες ώρες στους παρτ τάμ και έδωσαν ανεπιθύμητα ωράρια στις μάνες εργαζόμενες με αποτέλεσμα να τους δημιουργήσουν δυσκολίες με τις οικογενειακές τους υποχρεώσεις. Το αποκορύφωμα ήταν η ανεπίσημη μετάθεση ενός μάγειρα απεργού από την κουζίνα στην αποθήκη χωρίς να του δοθεί αιτιολόγηση γρα-πτώς. Όταν αυτός ζήτησε εξηγήσεις του είπαν να δώσει παραίτηση και να τον αποζημιώσουν με 3 μισθούς. Το κλίμα στο Καφέ Λα Μοντ είναι βαρύ. Η υπομονή

Ο αγώνας τελικά χάθηκε. Οι απεργοί δεν άντεξαν άλλο το πόλεμο που δέχτηκαν και άρχισαν ένας ένας να παραιτούνται από τον πολιτικό αγώνα. Σήμερα η συντριπτική πλειοψηφία των απεργών αποφάσισε ότι δεν θέλει να συνεχίσει να εργάζεται στο Καφέ Λα Μοντ και ότι θα διεκδικήσει νομικά κάποιες αποζημιώσεις με αντάλλαγμα την παραίτηση. Κρίμα που ο ωραίος αυτός πολιτικός αγώνας κλείνει έτσι άδοξα. Θα πρέπει όλοι μας να προβληματιστούμε για το μέλλον των εργατικών αγώνων και την ταχτική της διεξαγωγής τους. Ίσως η αρχή να είναι μια συζήτηση στα Αγράμματα με έναν από τους πρωταγωνιστές της απεργίας.

στερεύει και η προοπτική μιας εκ νέου απεργιακής κινητοποίησης χωρίς πλέον κανένα περιθώριο για τακτικές υποχωρήσεις είναι ορατή.

www.nekatomata.blogspot.com

Θέσεις για το ζήτημα της οργάνωσης – σημειώσεις για ένα κινηματικό προβληματισμό

02/11/2009

Το κείμενο αυτό γράφεται με αφορμή τις πρόσφατες κινηματικές διεργασίες που έφεραν μαζί στο δρόμο ανθρώπους από διαφορετικές πολιτικές τάσεις. Θεωρούμε ότι ένας διάλογος για το ζήτημα της οργάνωσης θα είναι γενικότερα χρήσιμος και βοηθητικός και καταθέτουμε εδώ κάποιες θέσεις που μπορεί να αποτελέσουν την αφετηρία για αυτό.

A. Η αναγκαιότητα της οργάνωσης

Η λογική που ταυτίζει την οργάνωση και κατ' επέκταση την θεσμική συγκρότηση με την εξουσία είναι λανθασμένη. Βασίζεται σε μια αδυναμία να διαχωριστεί αναλυτικά και πολιτικά η “εξουσία επί” με την “εξουσία για να”. Η “εξουσία επί” βασίζεται στην δυνατότητα και στην πρακτική της επιβολής μιας συγκεκριμένης συναίνεσης με

κατασταλτικές μεθόδους είτε νοητές είτε φυσικές. Αντίθετα η “εξουσία για να” πηγάζει από την δημιουργία της συλλογικότητας και την κοινωνική δύναμη και προοπτική που την χαρακτηρίζει. Η αδυναμία κατανόησης αυτής της διάκρισης των δυο διαφορετικών μορφών “εξουσίας”

οδηγεί ντε φάκτο σε μια καχυποψία απέναντι σε κάθε οργανωμένο σύνολο και κάθε συλλογικό θεσμό και σε ένα φλερτ με “θεωρίες του χάους”. Ακόμη χειρότερα, καταλήγει συχνά σε μια θεοποίηση του “αυθορητισμού” που τοποθετεί τους ριζοσπάστες ακτιβιστές

εξ ορισμού στο περιθώριο.

Αυτή η λογική δεν είναι απλά λανθασμένη, αλλά εν τέλει και αντι-κινηματική καθώς εμποδίζει την προσπάθεια ανάπτυξης, διεύρυνσης και εμβάθυνσης της κοινωνικής αμφισβήτησης μέσα από την δημιουργία εναλλαχτικών οργανωτικών και θεσμικών δομών. Μέσα από αυτή τη λογική τα πολιτικά ζητήματα τείνουν να προσωποποιούνται και οι πολιτικές και κοινωνικές συμμαχίες και ο συντονισμός της κινηματικής δράσης καθίστανται εξαιρετικά δύσκολα εγχειρήματα. Η κοινότητα των ακτιβιστών πολυδιασπάται και περιθωριοποιείται και η κινηματική δράση περιορίζεται σε αποσπασματικές εκφάνσεις που δεν μπορούν να εξασφαλίσουν μια συνέχεια.

Η απόρριψη κάθε είδους οργάνωσης και θεσμών συνιστά μηδενιστική πολιτική αντίληψη που αδυνατεί να κατανοήσει τις σύνθετες διαδικασίες, δυνάμεις και λογικές που

χαρακτηρίζουν την κοινωνία μας καταλήγοντας σε απλοϊκά σχήματα του στυλ “εμείς εναντίων όλων”. Αυτή η προσέγγιση είναι πολιτικά μυωπική καθώς δεν μπορεί να ξεχωρίσει τις διαφορές στο πολιτικό φάσμα και αρθρώνει ένα ισοπεδωτικό λόγο ανίκανο να απευθυνθεί

ουσιαστικά και με κάποια προοπτική επιτυχίας στην κοινωνία. Έτσι με μαθηματική ακρίβεια όσοι στον αντιεξουσιαστικό χώρο έχουν αυτή την αντίληψη οδηγούνται στην αυτο-περιθωριοποίηση, μπαίνο-ντας σε λογικές ιδεολογικής σχέτας και

συμμοριακής υποκουλτούρας.

B. Από το εργατικό συνδικάτο και το κοινοβουλευτικό κόμμα στο ριζοσπαστικό κοινωνικό δίκτυο

Η μορφή της οργάνωσης επηρεάζει άμεσα και το επιδιωκόμενο πολιτικό περιεχόμενο. Η λογική της ιεραρχίας στο λενινιστικό μοντέλο που – τόσο σε οικονομικό όσο και σε πολιτικό επίπεδο – διαχωρίζει την ‘επαναστατική πρωτοπορία’ από το ‘ταξικό υποκείμενο’

μέσα από το σχήμα συνδικάτο-κόμμα είναι προβληματική καθώς αναπαράγει τις διαιρέσεις που επιβάλλει το κεφάλαιο στην εργασία μέσα στο ίδιο το αντι-καπιταλιστικό κίνημα. Η ε-μπειρία από το κομμουνιστικό κίνημα του 20ου αιώνα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη. Δεν είναι απλά ζήτημα γραφειοκρατικής στρέβλωσης μέσα από την σταλινική πρακτική, όπως το θέτουν οι Τροτσκιστές. Είναι η ίδια η Λενινιστική ερμηνεία της Μαρξιακής θεώρησης που πρέπει να αποδομηθεί αν θέλουμε να καταλάβουμε και να αξιοποιήσουμε την εμπειρία από την απόπειρα της κομμουνιστικής συγκρότησης του 20ου αιώνα στην εποχή μας.

Τόσο το συνδικάτο όσο και το κόμμα υποβοηθούν στην πράξη την ενσωμάτωση της εργατικής τάξης στο αστικό θεσμικό πλαίσιο. Ο σοσιαλιστικός ρεφορμισμός αποτελεί την κυρίαρχη αντίληψη και πρακτική τόσο στο συνδικαλιστικό κίνημα όσο και στο ΑΚΕΛ. Αυτός ο ρεφορμισμός δεν προκύπτει τόσο ως θεωρία ή ιδεολογική θέση, αλλά αναδύεται μέσα από την υφιστάμενη μορφή των ταξικών αγώνων. Μέσα από την απόσταση που αναπτύσσεται μεταξύ των έμμισθων συνδικαλιστών και κομματικών στελεχών από την εργατική βάση. Μέσα από την αδυναμία συγκρότησης και ουσιαστικής παρέμβασης από τοπικές επιτροπές εργαζομένων στους εργασιακούς χώρους. Μέσα από την καλλιέργεια οραμάτων πρόνοιας που μπορούν να επιτευχθούν δήθεν μέσα από την εργατική νομοθεσία και την κρατική μεσολάβηση. Η αντιμετώπιση του σοσιαλιστικού ρεφορμισμού όμως δεν θα πρέπει να μεταφράζεται σε πόλεμο ενάντια στο συνδικάτο ή στο κόμμα. Ο αγώνας για την ριζο-σπαστικοποίηση του εργατικού κινήματος είναι αγώνας για την μορφή των εργατικών σχημάτων όχι ενάντια σε αυτά.

Το πιο καταπιεσμένο τμήμα των εργαζομένων είναι η νεολαία ιδιαίτερα εκείνοι οι οποίοι δεν έχουν την θωράκιση της πανεπιστημιακής μόρφωσης και των πιστοποιητικών της. Οι επισφαλώς αυτοί εργαζόμενοι βρίσκονται εκτός του συστήματος πρόνοιας που εγκαθίδρυσαν οι αγώνες των προηγούμενων γενιών και ως εκ τούτου δεν έχουν τίποτε να χάσουν πέραν από την μισθωτή τους εργασία. Ο φόβος της απόλυσης είναι βέβαια σοβαρός παράγοντας αποθάρρυνσης της συνδικαλιστικής και πολιτικής δραστηριότητας και αυτό θα πρέπει να το αναγνωρίσουμε. Όμως ταυτόχρονα η δομική συνθήκη της συνεχούς ροής εργασίας δεν αποτελεί απλά αδυναμία για το εργατικό κίνημα. Ενέχει και την προοπτική της κυκλοφορίας των αγώνων μέσα από την μετάδοση της εμπειρίας αντίστασης από τον ένα εργασιακό χώρο στον άλλο.

Βέβαια δεν θεωρούμε ότι τα κινήματα αναπτύσσονται

μόνο στους εργασιακούς χώρους. Η ιστορική πραγματικότητα έχει δείξει ότι η οργανωμένη πάλη ενάντια στις εξουσιαστικές δομές διακυβέρνησης μπορεί να είναι ποικιλόμορφη και να αφορά κάθε κομμάτι της καθημερινότητας μας. Οι αγώνες του ριζοσπαστικού φεμινισμού, του οικολογικού κινήματος, των μαθητών και των φοιτητών, των κινημάτων γειτονιάς και πόλης αλλά και των κινημάτων της περιφέρειας όπως των Ζαπατίστας στην Λατινική Αμερική αποτελούν σημαντικές εμπειρίες .

Τα κοινωνικά κέντρα, οι αυτοοργανωμένοι και αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι αποτελούν σήμερα, παγκόσμια, κομβικό σημείο των αντιστάσεων . Η ανάπτυξη τέτοιων δομών στην πόλη επιτρέπει την επανασύνδεση των ανθρώπων έξω από ιεραρχικές, ανταγωνιστικές και εμπορευματοποιημένες σχέσεις και συμβάλει στην ανάδειξη και οργάνωση των κοινωνικών διεκδικήσεων . Σημαντικό επίσης ρόλο παίζουν επίσης οι ομάδες και τα δίκτυα εναλλακτικής ενημέρωσης αφού πλέον οι αγώνες γίνονται γνωστοί χωρίς να είναι απαραίτητο να περάσουν μέσα από την λογοκρισία των συστημικών ΜΜΕ και της ερμηνείας που αυτά δίνουν .

Προβάλλουμε την θέση του ριζοσπαστικού κοινωνικού δικτύου εδώ και 5 χρόνια. Ας προσπαθήσουμε να την κωδικοποιήσουμε κάπως πιο πρακτικά και να προωθήσουμε επί τέλους ενεργά την εφαρμογή της. Αφετηρία μας είναι η υλική πραγματικότητα και οι υφιστάμενες (εξουσιαστικές) δομές που διέπουν τις δια-προσωπικές σχέσεις όπως αυτές χτίζονται μέσα στην οικογένεια, στη γειτονιά, στο σχολείο και στο πανεπιστήμιο, στο

εργασιακό περιβάλλον, στους χώρους αναψυχής. Η δημιουργία του ριζοσπαστικού κοινωνικού δικτύου δεν σημαίνει την συγκρότηση μιας καινούργιας πολιτικής ή ιδεολογικής ταυτότητας και την διάχυση της στην κοινωνία. Σημαίνει την πολιτικοποίηση των υφιστάμενων κοινωνικών ταυτοτήτων μέσα από την κριτική των δομών που τις καθορίζουν. Σημαίνει όμως και την παραγωγή και την κυκλοφορία εναλλακτικών πλαισίων ερμηνείας της πραγματικότητας που θα προχωρούν πέραν από την κριτική στην εισήγηση. Σημαίνει την

προώθηση της λογικής της αλληλεγγύης στην καθημερινότητα μας. Σημαίνει την αλληλοβοήθεια στην μόρφωση, στη στέγαση, στο μέγαλωμα παιδιών, στο παιχνίδι της αγοράς εργασίας.

Γ. Από την λογική του πολιτικού πυρήνα, στη λογική του κινηματικού κόμβου

Η ύπαρξη ριζοσπαστικών πολιτικών ομάδων είναι χρήσιμη καθώς προκαλεί ρωγμές στον κυρίαρχο λόγο με τον οποίο βομβαρδιζόμαστε από τα κόμματα και τα ΜΜΕ. Για να είναι όμως αποτελεσματική μια ριζοσπαστική ομάδα πρέπει να μπορεί να απευθύνεται με

αξιώσεις στην κοινωνία και πρέπει να μπορεί να συνεισφέρει ουσιαστικά στην κινηματική δράση. Όσο μια ριζοσπαστική ομάδα λειτουργά στην λογική του πολιτικού πυρήνα, παράγοντας λόγο και οργανώνοντας εκδηλώσεις με την προσμονή της συσπείρωσης γύρω από αυτήν είναι καταδικασμένη στο περιθώριο. Το ζήτημα έτσι και αλλιώς δεν είναι να μεγαλώσει ένας κύκλος ανθρώπων γύρω από κάποιο πυρήνα. Το ζήτημα είναι να συνευρεθούν διάφοροι και διαφορετικοί κύκλοι ανθρώπων μέσα από διαδικασίες κοινωνικών διεκδικήσεων ώστε να παράξουν μια κοινωνική δυναμική ικανή να αναχαιτίζει ή ακόμα και να ανα-τρέπει τις επιβολές που η κατεστημένη εξουσία επιδιώκει να εφαρμόζει.

Άρα θα πρέπει να περάσουμε αποφασιστικά από την λογική του πυρήνα στην λογική του κόμβου. Σκοπός μας δεν είναι να συσπειρώσουμε κόσμο γύρω από μια ιδεολογία. Είναι να συνδέσουμε κόσμο με διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες πάνω στη βάση της κινηματικής δράσης.

Η λόγος μας και οι πρακτικές μας να λαμβάνουν υπόψη τον πολιτικό και πολιτιστικό πλουραλισμό και να προσανατολίζονται σε λογικές πολιτικής και κοινωνικής συνεργασίας με ότι αυτό συνεπάγεται – τήρηση αναγκαίων ισορροπιών, διασφάλιση της πρακτικής των ανοιχτών συνελεύσεων, συντονισμός της δράσης.

ΦΑΛΙΕΣ - Συντακτική Ομάδα

**ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ:
ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕ ΞΕΧΝΑ, ΤΙΠΟΤΑ ΔΕ
ΞΕΧΝΙΕΤΑΙ,
ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ**

4/12/09

Ένας χρόνος μετά από την εν ψυχρώ δολοφονία του Αλέξη από τις δυνάμεις καταστολής στο κέντρο της Αθήνας.

Ένας χρόνος από την κοινωνική εξέγερση που ξέσπασε με αφορμή αυτό το γεγονός. Κανένας μας δεν μπορεί να ξεχάσει αυτά τα γεγονότα που συντάραξαν όχι μόνο την Ελλάδα αλλά και ολόκληρο τον κόσμο.

Σε πάρα πολλές πόλεις του κόσμου, μεταξύ τους η Πάφος, η Λευκωσία, η Λάρνακα και η Λεμεσός, έγιναν παρεμβάσεις και πορείες αλληλεγγύης στους εξεγερμένους.

Η εξέγερση αυτή αφορά όλους μας. Στην θέση του Αλέξη μπορούσε να ήταν ο καθένας από εμάς αφού ο κρατικός κατασταλτικός μηχανισμός, αλλιώς αστυνομία, δεν

αναγνωρίζει ούτε ηλικία, ούτε φύλο. Στην θέση του Αλέξη μπορούσε να ήταν οποιοδήποτε άτομο με «αποκλίνουσα συμπεριφορά», οποιοσδήποτε μετανάστης ή μετανάστρια που παλεύει για ένα κομμάτι φωμί, οποιοδήποτε καταπιεζόμενο άτομο. Η αστυνομία είναι παντού η ίδια και βασίζεται πάνω στα ίδια θεμέλια. Κτύπα και βασανίζει με σκοπό την προάσπιση των συμφερόντων των κρατούντων. Τα αίτια της εξέγερσης όμως δεν περιορίζονται μόνο στην κρατική καταστολή αλλά και στη γενικευμένη μείωση του βιοτικού επιπέδου στην Ελλάδα όπως και στον υπόλοιπο «πρώτο κόσμο».

Η «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» ΤΟΥΣ

Είμαστε ήδη όμως στη θέση των καταπιεσμένων! Είμαστε οι γενιά που όπως λένε «θα περάσει χειρότερα από την προηγούμενη».

Είμαστε οι υπάλληλοι της επισφαλούς εργασίας και των ελαστικών οραρίων. Είμαστε τα παιδιά της οικονομικής κρίσης. Είμαστε οι ηλικιωμένοι χωρίς συντάξεις και οι «παράνομοι» και «νόμιμοι» μετανάστες. Είμαστε οι εγκλωβισμένοι στην κίνηση οδηγοί. Είμαστε η νεολαία με friends στο Facebook. Είμαστε η γενιά που τον ελεύθερο της χρόνο τον περνά στα στοιχήματα. Είμαστε οι τηλεθεατές των δελτίων των 8 και των αστυνομικών σειρών. Είμαστε οι άνθρωποι που ξέχασαν τι πάει να πει δέντρο και φύση. Είμαστε οι καταναλωτές των μεταλλαγμένων και των fast food. Είμαστε τα ρομπότ της ρουτίνας.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΟΥ!

Δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτε από τους καταπιεσμένους ανθρώπους ανά την υφήλιο. Είτε αυτοί είναι πεινασμένα παιδιά στην Αφρική, είτε ιθαγενείς υπό εξαφάνιση στην Αμερική, είτε είναι Τούρκοι, Έλληνες, Πακιστανοί κτλ. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε κάθε κοινωνική εξέγερση που εναντιώνεται στις πιο πάνω συνθήκες ζωής. Συμπαραστεκόμαστε σε όλους αυτούς τους ανθρώπους που δεν βολεύονται αλλά προτιμούν να διεκδικήσουν την ζωή τους και όσα ο καπιταλισμός τους έχει κλέψει. Ας γίνουμε ο χειρότερος εφιάλτης των αφεντικών και άλλων εκμεταλλευτών που πλουτίζουν πάνω στις δικές μας πλάτες. Μπορούμε όλοι μαζί να αποφασίζουμε για εμάς και να μην αφήνουμε αυτούς να το κάνουν. Να οργανώσουμε όπως εμείς θέλουμε τις ζωές μας έξω από κάθε τι που μας τσακίζει τα όνειρα. Να μετατρέψουμε την καθημερινή μας ζωή σε αγώνα για την Ελευθερία.

Κάποιες/οι από Μανώλη

στην πόλη της καταναλώσης μια γιορτή δεν είναι αρκετή... είναι όμως κάτι

GIORTI στο ΔΡΟΜΟ

καιρός να ζήσουμε με λιγότερα
πιο όμορφα, πιο ανθρώπινα και συλλογικά

Σάββατο 19 Δεκεμβρίου
στην ΑΠΟΘΗΚΗ, Κιλισσόνη Χρισσοαίδης 25 (παρά το σχολείο Φανερωμένης)

12.00 Συνεργείο ποδηλάτων Σούπα ΛΟΥΒΑΝΑ Προβολές
15.00 CRITICAL MASS Εναλλακτικά Έντυπα
19.00 ΡΕΑΛΙΤΙΚΗ Κομπανία Άγιος Βασίλης
φέρτε τα ποτά σας και ότι χρειάζεστε για να περάσετε καλά
DJS Γκραφίτι

Σύνδεσμος ΑντιΚαταναλωτών, Άγρυστοι Εντός των Τειχών, Βοιμώλος Νεολαία από τη Φανερωμένη, Φάλλες εναλλακτικάμέδια, ΑΡΘΗΚΕ, Κοιμημένοι Εκτός των Τειχών και άλλες πολλές εύχρες οργανώσεις